

Posudek oponentky bakalářské práce

Ondřej Vacek. 2021. *Vlivy rozpadu bipolárního světa na zahraniční politiku Republican Party*. 62 stran.

Ondřej Vacek zvolil pro svou bakalářskou práci relevantní téma z hlediska vývoje mezinárodních vztahů po skončení studené války. Ačkoli se nejedná o zcela aktuální problematiku, Spojené státy jsou stále určujícím aktérem na mezinárodním poli a důsledky zahraniční politiky republikánských administrativ jsou patrné dodnes v mnoha regionech světa. Cílem autora je zjistit, „jak výraznou změnou prošla zahraniční politika Republican Party působením geopolitických změn na konci 20. století“ (s. 11), přičemž se zaměřuje na obrannou politiku a tzv. zástupné konflikty (zejména na válku v Afghánistánu).

Po obsahové stránce musím bohužel upozornit na několik problematických záležitostí. V první řadě se jedná o chaotickou a roztržitou strukturu práce v kombinaci s nevyvážeností jednotlivých kapitol z hlediska jejich rozsahu. V úvodu chybí vysvětlení teoretického ukotvení práce a metodologie, stejně jako kritické zhodnocení dosavadního zpracování tématu a použitých zdrojů. Historický kontext dané problematiky a popis událostí v průběhu Reaganovy a Bushovy administrativy nelze považovat za teoretická východiska práce. Tento historický exkurz navíc zabírá více než dvě třetiny práce. Mezi řádky lze vyčíst, že autor bude provádět komparaci zahraniční politiky těchto administrativ, ale není známo, na základě čeho, jaká komparativní kritéria bude používat. Tzv. praktická část práce obsahuje i kapitolu týkající se metodologie, kde je uvedeno, že půjde o komparaci obranné politiky vůči Sovětskému svazu. Opět zde však není upřesněno, co konkrétně bude autor v rámci obranné politiky porovnávat. Místo toho formuluje dvě pomocné podotázky, které jeho výzkumný záběr spíše rozšiřují a rozměňují (zvláště druhá z nich – s. 44). Objevuje se zde najednou také zmínka o teorii realismu a neorealismu, které autor využívá k vysvětlení studené války a jejího konce. Jaký to má význam z hlediska cílů práce, zůstává velkou neznámou. Slibovaná komparace je nekonceptní – její náznaky najdeme v několika kapitolách, nejlépe pravděpodobně v podkapitole 8. 6. Vzhledem k tomu, že se má jednat o klíčovou metodu práce, očekávala bych komparativní kapitolu odpovídajícího rozsahu strukturovanou na základě komparativních kritérií. K tomu však autor bohužel nepřistoupil, což se negativně odrazilo i v celkovém naplnění cílů práce. Pominu-li fakt, že by obsah podkapitol 8. 8. a 8. 9. měl být součástí závěru, který má nakonec pouze půl stránky, musím konstatovat, že autorovy odpovědi na výzkumné otázky nepřinášejí žádná hlubší zjištění. Posun od ideologie k většímu pragmatismu v případě Bushovy administrativy je hodně obecný závěr. O něco konkrétnější je autor u odpovědi na první výzkumnou podotázku, ale v případě druhé podotázky je nucen uznat její značně hypotetický charakter.

Z formálního hlediska mám k práci také několik připomínek. Jazyková stránka práce je poměrně slabá, v textu se nachází hodně gramatických a stylistických chyb (malá/velká písmena, skloňování, interpunkce, příliš dlouhá a nesrozumitelná souvětí, střídání slovesných časů). Práce vychází z dosti skromného počtu zdrojů, což je

vzhledem k charakteru tématu nepochopitelné. Výhradu mám také k dělení tištěných zdrojů – články v odborných časopisech patří do literatury.

Celkově považuji práci Ondřeje Vacka za problematickou v mnoha aspektech, nicméně navzdory výhradám uvedeným výše jsem se nakonec rozhodla doporučit ji k obhajobě a dát autorovi šanci, aby svůj postup při psaní práce vysvětlil.

Bakalářskou práci doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové dne 17. května 2021

Lenka Špičánová